

ΣΤΟ ΜΟΝΙΜΟ ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΕΙΟ ΛΕΜΕΣΟΥ

ΕΝΩΠΙΟΝ: Α. Κονή, Π.Ε.Δ.
Φ. Τιμοθέου, Α.Ε.Δ.
Α. Φυλακτού, Ε.Δ.

Αρ. Υπόθεσης: 16659/22

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

v.

1. Μ.Μ.
2. ΓΙΩΡΓΟΣ ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΣ
3. Ν.Μ.

Κατηγορούμενοι

Ημερομηνία: 7/2/2023

Για τη Δημοκρατία: κ. Α. Αριστείδης (για να ακούσει την απόφαση η κα Λ. Σίγαρ).

Για τον Κατηγορούμενο 2: κ. Γ. Πολυχρόνης.

Κατηγορούμενος 2 παρών.

Π Ο Ι Ν Η

Ο κατηγορούμενος 2 (στο εξής «ο κατηγορούμενος») κρίθηκε ένοχος, μετά από παραδοχή, σε κατηγορίες κατοχής ελεγχόμενου φαρμάκου Τάξεως Α' και Β' (κοκαΐνης και κάνναβης) και καπνίσματος κάνναβης, κατά παράβαση του περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμου 29/77.

Σύμφωνα με τις λεπτομέρειες αδικήματος των εν λόγω κατηγοριών, ο κατηγορούμενος, στη Λεμεσό:

- Στις 29/8/2022, κατείχε κάνναβη βάρους 2 κιλών και 0,31 γραμμαρίων (κατηγορία 1).

- Στις 13/8/2022, κατείχε κοκαΐνη βάρους 1,5 γραμμαρίου (κατηγορία 5).
- Στις 13/8/2022, κατείχε κάνναβη βάρους 192 γραμμαρίων (κατηγορία 6).
- Στις 27/5/2022, κάπνισε κάνναβη (κατηγορία 9).
- Στις 24/12/2010, κατείχε κοκαΐνη βάρους 3,77 γραμμαρίων (κατηγορία 16).
- Στις 24/12/2010, κατείχε κάνναβη βάρους 30,46 γραμμαρίων (κατηγορία 17).
- Στις 2/7/2010, κατείχε κάνναβη βάρους 73,053 γραμμαρίων (κατηγορία 19).
- Την 1/7/2010, κάπνισε κάνναβη (κατηγορία 21).
- Στις 23/4/2010, κάπνισε κάνναβη (κατηγορία 23).

Τα γεγονότα της υπόθεσης έχουν ως ακολούθως:

Στις 30/8/22, δυνάμει δικαστικού εντάλματος, διενεργήθηκε έρευνα στην οικία του κατηγορούμενου στον Ύψωνα. Κατά την έρευνα εντοπίστηκαν, στο σαλόνι της οικίας, δύο τσάντες ώμου, εντός των οποίων υπήρχαν νάιλον σακούλια που περιείχαν κάνναβη συνολικού βάρους 2 κιλών και 0,31 γραμμαρίων (κατηγορία 1). Ακολούθως η έρευνα επεκτάθηκε στην κουζίνα της οικίας, όπου εντοπίστηκαν, πάνω στον φούρνο μικροκυμάτων, δύο νάιλον σακούλια που περιείχαν κοκαΐνη συνολικού βάρους 1,5 γραμμαρίου (κατηγορία 5). Κατά την έρευνα εντοπίστηκαν επίσης, σε διαφορά σημεία της οικίας, τόσο στο ισόγειο όσο και στον 1^ο όροφο, ποσότητες κάνναβης συνολικού βάρους 192 γραμμαρίων (κατηγορία 6). Σε ανακριτική του κατάθεση ημερ. 30/8/2022, ο κατηγορούμενος ανέφερε ότι στις 27/5/2022 είχε καπνίσει κάνναβη (κατηγορία 9).

Ως προς τον ρόλο του κατηγορουμένου σε σχέση με το αδίκημα της κατηγορίας 1, η πλευρά της Υπεράσπισης ανέφερε και δεν αμφισβητήθηκαν από την Κατηγορούσα Αρχή, τα ακόλουθα:

Ο πρώην κατηγορούμενος 1, ο οποίος είναι κουνιάδος του κατηγορούμενου (αδερφός της συζύγου του), στις 13/8/2022 τοποθέτησε, εν αγνοία του κατηγορουμένου και της συζύγου του, την ποσότητα των ναρκωτικών της κατηγορίας 1, η οποία ήταν μέρος της συνολικής ποσότητας που κατείχε ο πρώην κατηγορούμενος 1 εκείνη την ημέρα. Ο πρώην κατηγορούμενος 1 τοποθέτησε τα ναρκωτικά στην οικία του κατηγορουμένου για να τα διαχειριστεί από εκεί, εκμεταλλευόμενος την απουσία του κατηγορουμένου και της συζύγου του. Ο κατηγορούμενος και η σύζυγος του

απουσίαζαν εκείνην την περίοδο για τις θερινές τους διακοπές, πλην όμως ο πρώην κατηγορούμενος 1 είχε τη δυνατότητα πρόσβασης στο εσωτερικό της οικίας του κατηγορούμενου. Ο κατηγορούμενος, στις 29/8/2022, επιστρέφοντας με τη σύζυγο του από τις διακοπές, εισήλθε στην οικία του και εντόπισε τις εν λόγω ναρκωτικές ουσίες. Τότε ήταν που έλαβε γνώση της ύπαρξης τους και κατ' επέκταση από εκείνο το χρονικό σημείο είχε την κατοχή αυτών. Γνώριζε δε ότι επρόκειτο για κάνναβη, χωρίς όμως να γνωρίζει την ακριβή ποσότητα αυτής. Στη θέα των ναρκωτικών, ο κατηγορούμενος τρομοκρατήθηκε, πανικοβλήθηκε, αγχώθηκε, τελούσε υπό συναισθηματική φόρτιση, λειτουργούσε ενστικτωδώς, μηχανικά, απερίσκεπτα και βρέθηκε σε δίλημμα. Αυτό καθότι θα έπρεπε είτε να ενημερώσει την Αστυνομία είτε να καταστρέψει τα ναρκωτικά. Τίποτα από αυτά δεν έπραξε, διότι εμπλεκόταν ο κουινιάδος του και από την άλλη, εάν κατέστρεφε τα ναρκωτικά, θα δημιουργούνταν περαιτέρω προβλήματα με τον κουινιάδο του και με τα άτομα που προμήθευσαν τον κουινιάδο του με αυτά. Έτσι ο κατηγορούμενος έφυγε από την οικία του, η οποία εν τω μεταξύ παρακολουθείτο από άνδρες της Υ.ΚΑ.Ν. Την επόμενη ημέρα, όταν έμαθε ότι έγινε έρευνα στην οικία του και ότι εντοπίστηκαν τα ναρκωτικά και εκκρεμούσε ένταλμα σύλληψης εναντίον του, ο κατηγορούμενος παραδόθηκε στην Αστυνομία και παραδέχθηκε αμέσως την εμπλοκή του και ότι είναι χρήστης ναρκωτικών.

Ο κατηγορούμενος συνελήφθη στις 30/8/22 και έκτοτε τελεί υπό κράτηση.

Στο κατηγορητήριο της υπόθεσης συμπεριλήφθηκαν και άλλες παλαιότερες υποθέσεις που αφορούν αδικήματα που διέπραξε ο κατηγορούμενος το 2010. Τα γεγονότα αυτών έχουν ως ακολούθως:

Στις 24/12/2010 το αυτοκίνητο που οδηγούσε ο κατηγορούμενος ανακόπηκε για έλεγχο. Εντός του αυτοκινήτου και στην κατοχή του κατηγορούμενου εντοπίστηκε κοκαΐνη συνολικού βάρους 3,77 γραμμαρίων (κατηγορία 16) και κάνναβη συνολικού βάρους 30,46 γραμμαρίων (κατηγορία 17). Σε σχέση με τα αδικήματα αυτά, καταχωρήθηκε εναντίον του κατηγορούμενου, στις 24/12/2010, ποινική υπόθεση στο Επαρχιακό Δικαστήριο Λεμεσού, η οποία στην πορεία αποσύρθηκε λόγω αδυναμίας εντοπισμού του για επίδοση του κατηγορητηρίου.

Στις 2/7/2010 μέλη της Υ.ΚΑ.Ν. Λεμεσού ανέκοψαν το αυτοκίνητο που οδηγούσε ο κατηγορούμενος για έλεγχο. Κατά την ανακοπή, ο κατηγορούμενος πέταξε έξω από το παράθυρο του αυτοκινήτου ένα νάιλον σακούλι που περιείχε ξηρή φυτική ύλη, το οποίο είχε στην κατοχή του. Το εν λόγω σακούλι παραλήφθηκε από την Αστυνομία και κατόπιν εργαστηριακής εξέτασης διαπιστώθηκε ότι περιείχε κάνναβη συνολικού βάρους 73,053 γραμμαρίων (κατηγορία 19). Σε κατάθεση του ο κατηγορούμενος παραδέχτηκε ότι την 1/7/2010 είχε καπνίσει κάνναβη (κατηγορία 21). Αναφορικά με τα πιο πάνω αδικήματα, καταχωρήθηκε εναντίον του κατηγορούμενου, ποινική υπόθεση στο Επαρχιακό Δικαστήριο Λεμεσού, η οποία στην πορεία αποσύρθηκε λόγω αδυναμίας εντοπισμού του για επίδοση του κατηγορητηρίου.

Στο πλαίσιο διερεύνησης της ποινικής υπόθεσης με στοιχεία Αστυνομικού Φακέλου Σ/245/10, ο κατηγορούμενος σε κατάθεση του παραδέχτηκε ότι στις 23/4/2010, στη Λεμεσό, κάπνισε κάνναβη (κατηγορία 23). Αναφορικά με το αδίκημα αυτό, εναντίον του κατηγορούμενου καταχωρήθηκε ποινική υπόθεση στο Επαρχιακό Δικαστήριο Λεμεσού, η οποία στην πορεία αποσύρθηκε λόγω αδυναμίας εντοπισμού του για επίδοση του κατηγορητηρίου.

Ο ευπαίδευτος συνήγορος του κατηγορουμένου, στην αγόρευση του για μετριασμό της ποινής, υιοθέτησε την έκθεση του Γραφείου Ευημερίας που έχει ετοιμαστεί. Επιπρόσθετα, αναφέρθηκε εκτενώς στις προσωπικές και λοιπές περιστάσεις του κατηγορούμενου, της συζύγου και των μελών της οικογένειας του και της συζύγου του.

Περαιτέρω, ο κ. Πολυχρόνης έκανε αναφορά στην προσπάθεια του κατηγορουμένου να απεξαρτηθεί από τα ναρκωτικά. Εισηγήθηκε δε ότι ο κατηγορούμενος δεν έχει το προφίλ εμπόρου ναρκωτικών ένεκα των περιουσιακών του στοιχείων και του τρόπου ζωής του. Ανέφερε επίσης ότι απουσιάζουν οι επιβαρυντικοί παράγοντες που καθιστούν τα αδικήματα ιδιαίτερα σοβαρά, ενώ συντρέχουν σχεδόν όλοι οι παράγοντες που καθιστούν τα αδικήματα μη σοβαρά, εν τη εννοία του άρθρου 30(4) του Νόμου 29/77.

Ο κ. Πολυχρόνης επικαλέστηκε επίσης το λευκό ποινικό μητρώο του κατηγορούμενου και τη συνεργασία του με την Αστυνομία, ενώ για τα αδικήματα που αφορούν το 2010, ανέφερε ότι αυτά οφείλονται στον εθισμό του κατηγορουμένου, καθότι ήταν «βαρετός» χρήστης κάνναβης (από την ηλικία των 20 ετών) και αργότερα έγινε περιστασιακός χρήστης κοκαΐνης. Ο εθισμός του κατηγορουμένου στην κάνναβη και στην κοκαΐνη είναι και η αιτία, που σύμφωνα με το συνήγορο, ο κατηγορούμενος είχε στην κατοχή του (στην οικία του), στις 13/8/2022, την ποσότητα των ναρκωτικών των κατηγοριών 5 και 6, καθώς και τις ποσότητες ναρκωτικών που είχε στην κατοχή του το 2010. Ο κατηγορούμενος ζούσε για πολλά χρόνια στην Αγγλία, είχε διαφορετική νοοτροπία όσον αφορά την κάνναβη και δεν αντιλαμβανόταν ότι το να κατέχει κάνναβη ήταν τόσο σοβαρό. Σήμερα όμως αντιλήφθηκε τη σοβαρότητα των αδικημάτων, μεταμελείται και απολογείται.

Τέλος, ο κ. Πολυχρόνης, με παραπομπή σε νομολογία, εισηγήθηκε ότι οι περιστάσεις διάπραξης του αδικήματος της κατηγορίας 1, ο περιορισμένος ρόλος που είχε ο κατηγορούμενος και η απουσία προσχεδιασμού στη διάπραξη του, σε συνδυασμό με τις προσωπικές περιστάσεις του, τις προσπάθειες που καταβάλλει για να απεξαρτηθεί από τα ναρκωτικά και την πάροδο μακρού χρονικού διαστήματος από τη διάπραξη των αδικημάτων που αφορούν τις υπόλοιπες κατηγορίες (κατηγορίες 16, 17, 19, 21 και 23), δικαιολογούν όπως τύχει της μέγιστης δυνατής επιείκειας, έτσι ώστε να προσδοκεί ότι θα αποφυλακιστεί άμεσα ή πολύ σύντομα.

Οι κατηγορίες που αντιμετωπίζει ο κατηγορούμενος είναι αδιαμφισβήτητα σοβαρές και οι ποινές που προβλέπονται πολυετείς. Ειδικότερα επισημαίνουμε ότι για το αδίκημα της κατοχής ελεγχόμενου φαρμάκου τάξεως Α΄ προνοείται ποινή φυλάκισης 12 ετών, για το αδίκημα της κατοχής ελεγχόμενου φαρμάκου Τάξεως Β΄ προνοείται ποινή φυλάκισης 8 ετών, ενώ για το αδίκημα της χρήσης ελεγχόμενου φαρμάκου Τάξεως Β΄ προνοείται ποινή φυλάκισης δια βίου.

Στην *Παγιαβλάς ν. Αστυνομίας* (1998) 2 Α.Α.Δ. 240 λέχθηκε ότι η χρήση ναρκωτικών έχει προσλάβει ανησυχητικές διαστάσεις, γεγονός που επιβάλλει, κατά κανόνα, την επιβολή αποτρεπτικών ποινών. Η χρήση των εν λόγω ουσιών έχει ποικιλόμορφα χαρακτηριστεί ως «κοινωνική μάστιγα και ως νάρκη στο θεμέλιο της

κοινωνίας» εφόσον τα ναρκωτικά αποτελούν κίνδυνο τόσο για την φυσική όσο και για την κοινωνική ευημερία του κοινού και ιδιαίτερα της νεολαίας μας.

Τα τελευταία χρόνια διακινούνται στη χώρα μας μεγάλες ποσότητες ναρκωτικών ουσιών με αποτέλεσμα ο αριθμός των θυμάτων να αυξάνεται ανεξέλεγκτα. Το κοινωνικό και οικονομικό κόστος από τη χρήση ναρκωτικών ουσιών είναι υπερβολικό. Παρά τις σημαντικές προσπάθειες που έχουν καταβληθεί για την πρόληψη και την καταστολή του παγκόσμιου αυτού φαινομένου, φαίνεται το πρόβλημα να έχει διογκωθεί και να έχει προσλάβει ανησυχητικές διαστάσεις.

Ο ρόλος των Δικαστηρίων στην καταπολέμηση και πάταξη της σύγχρονης αυτής μάστιγας είναι ουσιαστικός. Τα πιο πάνω όπως και η σοβαρότητα τέτοιων αδικημάτων έχουν βέβαια επισημανθεί από το Ανώτατο Δικαστήριο, το οποίο επανειλημμένα τόνισε την ανάγκη αυστηρής αντιμετώπισης τους και επιβολής αποτρεπτικών ποινών. Η έξαρση στη χρήση των ναρκωτικών αλλά και οι δυσμενείς συνέπειες τους, ιδιαίτερα στη νεολαία μας, καθιστούν την αποτροπή κυρίαρχο στοιχείο στον καθορισμό της ποινής (βλ. *Ξυδάς v. Δημοκρατίας* (2012) 2 Α.Α.Δ. 807 και *Bora v. Δημοκρατίας*, Ποιν. Έφεση Αρ. 79/2017, ημερ. 13/3/2018). Ο αποτρεπτικός χαρακτήρας των ποινών, ο οποίος πρέπει να αντανakλάται από το ύψος τους, αποτελεί λοιπόν το κύριο γνώρισμα τους (βλ. *Μιχαήλ v. Δημοκρατίας* (1999) 2 Α.Α.Δ. 557).

Τόσο ο περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμος 29/77 όσο και η σχετική νομολογία προβαίνουν σε διαφοροποίηση ως προς τη μεταχείριση των χρηστών σε αντίθεση με τους εμπόρους ναρκωτικών.

Έτσι στην *Beyki v. Αστυνομίας* (2008) 2 Α.Α.Δ. 60, λέχθηκε ότι θεμελιωμένη είναι η αρχή της διάκρισης της σοβαρότητας των αδικημάτων που αφορούν σε εμπορία ναρκωτικών και εκείνων που αφορούν σε κατοχή και χρήση. Οι έμποροι ναρκωτικών καθιστούν επάγγελμα τους τη διασπορά του θανάτου και ως εκ τούτου είναι δύσκολο να ανευρεθούν ερείσματα για μετριασμό των ποινών που επιβάλλονται σ' αυτούς. Για τους χρήστες ναρκωτικών, όμως, υπάρχει κάποιο περιορισμένο περιθώριο για επίδειξη επιεικειάς, το οποίο σχετίζεται με την αδυναμία του ανθρώπου και ειδικά των χρηστών ναρκωτικών, ανάλογα βέβαια με τις περιστάσεις κάθε υπόθεσης. Η προαναφερόμενη

διάκριση φαίνεται και στην **Παγιαβλάς** (ανωτέρω), όπου αναφέρθηκε ότι στην περίπτωση των εμπόρων η ανάγκη για την επιβολή αποτρεπτικών ποινών είναι κατάδηλη εφόσον αυτοί αποζούν από τη διασπορά της καταστροφής.

Το είδος, η ποσότητα και ο σκοπός για τον οποίο κατέχονται τα ναρκωτικά, ως και ο ρόλος του δράστη, είναι παράγοντες βαρύνουσας σημασίας κατά τον καθορισμό της ποινής. Η επιβολή ιδιαίτερα σοβαρών ποινών ενδείκνυται σε περιπτώσεις όπου η ποσότητα είναι μεγάλη και η κατοχή συνοδεύεται με πρόθεση εμπορίας των ναρκωτικών (βλ. **Esper v. Δημοκρατία** (1972) 2 CLR 73, **Moussa v. Δημοκρατία** (1992) 2 A.A.Δ. 320 και **Mallouk v. Δημοκρατία** (2000) 2 A.A.Δ. 711). Θα πρέπει βεβαίως σε αυτό το σημείο να υπομνησθεί ότι στην παρούσα υπόθεση ο κατηγορούμενος δεν αντιμετωπίζει κατηγορίες κατοχής με σκοπό την προμήθεια.

Αποτελεί επίσης, πάγια νομολογιακή αρχή, ότι όπου παρατηρείται έξαρση και επιμονή στη διάπραξη παρόμοιας φύσης αδικημάτων, παρά τις επιβληθείσες από τα Δικαστήρια αυστηρές ποινές, δικαιολογείται η επιβολή ακόμη αυστηρότερων ποινών (βλ. **Selmani κ.ά v. Δημοκρατίας**, Ποιν. Έφεση Αρ. 235/2013, ημερ. 5/10/2016, **Μιχαήλ v. Αστυνομίας** (1999) 2 A.A.Δ. 577 και **Abunazha v. Δημοκρατίας** (2009) 2 A.A.Δ. 551). Μολονότι τα Δικαστήρια επιβάλλουν αυστηρές και αποτρεπτικές ποινές σε υποθέσεις ναρκωτικών, εντούτοις, αδικήματα αυτής της φύσης αντί να παρουσιάζουν σημεία κάμψης, απεναντίας, δυστυχώς, παρουσιάζουν έξαρση.

Σε σχέση με το ύψος των ποινών, ως λέχθηκε στην **Σαμπή v. Δημοκρατίας** (2012) 2 A.A.Δ. 100, δεν υπάρχει προκαθορισμένο πλαίσιο και ακριβής προσδιορισμός της επιβαλλόμενης ποινής αναλόγως των προηγούμενων αποφάσεων. Η κάθε υπόθεση εξετάζεται στα πλαίσια των ιδιαιτεροτήτων που υπάρχουν. Η αναφορά σε προηγούμενη νομολογία ενδεικτική μόνο σημασία μπορεί να έχει διότι ουδέποτε υπάρχει απόλυτη ταύτιση μεταξύ των χαρακτηριστικών γνωρισμάτων δύο υποθέσεων. Κάθε υπόθεση κρίνεται λοιπόν με βάση τις ιδιαίτερες περιστάσεις της και ανάλογα με αυτές διαβαθμίζεται η σοβαρότητα των αδικημάτων, η οποία θα πρέπει να αντανακλάται στις επιβληθείσες ποινές.

Στην προκειμένη, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η εμπλοκή του κατηγορουμένου όσον αφορά το αδίκημα της κατηγορίας 1 δεν καταδεικνύει οποιαδήποτε πρόθεση εμπορίας των ναρκωτικών εκ μέρους του. Ουσιαστικά ο κατηγορούμενος βρέθηκε εξ απήνης και προ τετελεσμένων γεγονότων. Αυτό καθότι με την είσοδο του στην οικία του στις 29/8/2022, επιστρέφοντας από τις θερινές του διακοπές, αντιλήφθηκε ότι εντός αυτής υπήρχε κάνναβη, έστω και εάν δεν γνώριζε την ακριβή ποσότητα της και ότι την τοποθέτησε ο κουινιάδος του που είχε ήδη συλληφθεί. Τότε ήταν που έλαβε γνώση της ύπαρξης των ναρκωτικών στην οικία του. Κάτω από αυτές λοιπόν τις συνθήκες και από εκείνη τη χρονική στιγμή, χωρίς να το προσχεδιάσει, έλαβε κατοχή των ναρκωτικών.

Δεν μας διαφεύγει η συναισθηματική φόρτιση και το δίλημμα στο οποίο βρέθηκε ο κατηγορούμενος, λαμβάνοντας κατοχή των ναρκωτικών υπό τις ως άνω περιστάσεις. Η σοβαρότητα της συμπεριφοράς του όμως προκύπτει από την επιλογή στην οποία προέβη στη συνέχεια. Αυτό καθότι αντί να απευθυνθεί στην Αστυνομία και να εξηγήσει πως βρέθηκαν τα ναρκωτικά στην οικία του, επέλεξε, καλύπτοντας ταυτόχρονα με τον τρόπο αυτό και την παράνομη δράση του κουινιάδου του, απλά να εγκαταλείψει την οικία, διατηρώντας την κατοχή της επίδικης μεγάλης ποσότητας ναρκωτικών. Είναι δε άγνωστο το χρονικό διάστημα για το οποίο θα κατείχε τα ναρκωτικά αλλά και το που αυτά θα κατέληγαν στη συνέχεια, εάν δεν επενέβαινε η Υ.ΚΑ.Ν., η οποία τα εντόπισε την επόμενη μέρα κατά την έρευνα της οικίας του. Ο περιορισμένος δηλαδή χρόνος κατοχής των ναρκωτικών από τον κατηγορούμενο δηλαδή από τις 29/8/2022 που ο ίδιος τα βρήκε στην οικία του μέχρι τον εντοπισμό τους από την Υ.ΚΑ.Ν. στις 30/8/2022, δεν ήταν αποτέλεσμα οποιασδήποτε ενέργειας του κατηγορούμενου αλλά της παρέμβασης της Υ.ΚΑ.Ν.

Ο κ. Πολυχρόνης εισηγήθηκε ότι θα πρέπει να προσμετρήσει προς όφελος του κατηγορούμενου το γεγονός ότι δεν γνώριζε την ακριβή ποσότητα των ναρκωτικών που ο κουινιάδος του τοποθέτησε στην οικία του. Παρέπεμψε δε στο σύγγραμμα **Misuse of Drugs and Drugs Trafficking Offences**, σελ. 917 όπου, ύπο τον τίτλο «*Lack of knowledge of the precise quality of the offending substance*», αναφέρονται σχετικά τα εξής:

«For the purposes of a charge under the MDA, his ignorance as to the precise quality of the thing, may afford him no defence. But a mistake belief that the offending drug is of a different kind from that which he had been told it was, is a mitigating factor.»

Η ως άνω θέση του συνηγόρου υπεράσπισης δεν μπορεί να γίνει δεκτή. Αυτό καθότι ο κατηγορούμενος, ως χρόνιος χρήστης και κάτοχος ναρκωτικών τόσο κατά τον ίδιο χρόνο που αφορά την κατηγορία 1 όσο και στο παρελθόν (βλ. τις υπόλοιπες κατηγορίες που παραδέχθηκε), παρά το ότι δεν γνώριζε την ακριβή ποσότητα εντούτοις ήταν σε θέση να γνωρίζει ότι επρόκειτο για μεγάλη ποσότητα κάνναβης. Το πιο πάνω απόσπασμα δε στο οποίο ο συνήγορος στήριξε τη θέση του αναφέρεται σε λανθασμένη αντίληψη ως προς το είδος των ναρκωτικών, κάτι βεβαίως που δεν ισχύει στην προκειμένη περίπτωση εφόσον ο κατηγορούμενος αντιλήφθηκε αμέσως ότι επρόκειτο για κάνναβη. Σε κάθε περίπτωση δέον όπως λεχθεί ότι το γεγονός ότι ο κατηγορούμενος δεν γνώριζε την ακριβή ποσότητα των ναρκωτικών, ουδόλως μεταβάλλει τη σοβαρότητα του αδικήματος, που ως αναφέραμε ανωτέρω, προκύπτει από τη στάση που επέλεξε να τηρήσει μετά που τα εντόπισε στην οικία του.

Ως προς τα αδικήματα που διέπραξε το 2010, επισημαίνουμε τα ακόλουθα:

Ο κατηγορούμενος, σε τρεις διαφορετικές, χρονικά, περιπτώσεις και σε διάστημα μόλις 8 μηνών, διέπραξε αδικήματα που σχετίζονται με τα ναρκωτικά. Αυτό καταδεικνύει την εν γένει παραβατική του συμπεριφορά εκείνο το χρονικό διάστημα, που ήταν συστηματική. Σε μια μάλιστα εκ των περιπτώσεων προσπάθησε να αποποιηθεί των ευθυνών του, πετάγοντας τα ναρκωτικά που κατείχε όταν ανακόπηκε από την Αστυνομία.

Ο κ. Πολυχρόνης, εισηγήθηκε ότι ο κατηγορούμενος θα πρέπει να αντιμετωπιστεί ως χρήστης και παρέπεμψε στο σύγγραμμα του Γ. Πική, **Sentencing in Cyprus** (2nd Edition) σελ. 218 στο οποίο αναφέρεται ότι *«For them imprisonment is not invariably the answer»*.

Παρέπεμψε επίσης στο σύγγραμμα του Martin Wasik, **Emins on Sentencing**, σελ. 356 όπου αναφέρονται τα εξής σχετικά σε σχέση με την απλή κατοχή κάνναβης:

«For cases of simple possession of small amounts of cannabis for personal use, the guidelines in Aramah indicate that a fine will often be an appropriate penalty, unless there is repetition involving flouting of the law.»

Ως προς τα πιο πάνω δέον όπως λεχθεί ότι δεν μας διαφεύγει ότι ο κατηγορούμενος ήταν χρήστης ναρκωτικών και ότι κατείχε τα επίδικα (πλην αυτά της κατηγορίας 1) για δική του χρήση. Οι ποσότητες κάνναβης όμως που κατείχε τόσο το 2010 όσο και το 2022, δεν μπορούν να χαρακτηριστούν ως μικρές («small amounts of cannabis»).

Βεβαίως, τα Δικαστήρια στα πλαίσια της εξατομίκευσης μιας ποινής δεν βασίζονται μόνο στη σοβαρότητα ενός αδικήματος και στην προβλεπόμενη ποινή, αλλά λαμβάνουν υπόψη και τις προσωπικές περιστάσεις ενός κατηγορούμενου ως επίσης τις ιδιαίτερες περιστάσεις διάπραξης των αδικημάτων. Όπως χαρακτηριστικά λέχθηκε στην **Φιλίππου v. Αστυνομίας** (1989) 2 A.A.Δ. 245 ακόμα και όταν υπάρχει ανάγκη επιβολής αποτρεπτικής ποινής, τούτο σε καμία περίπτωση δεν σημαίνει ότι ατονεί το καθήκον εξατομίκευσής της. Παράλληλα διατηρούμε κατά νου και δεν μας διαφεύγει, ότι η εξατομίκευση της ποινής δεν πρέπει να οδηγεί στην εξουδετέρωση της αποτελεσματικότητας του νόμου ή να αναιρεί τον αποτρεπτικό χαρακτήρα της ποινής, που επιβάλλει η φύση και τα περιστατικά του αδικήματος που έχει διαπράξει ένας κατηγορούμενος (βλ. **Antoniades v. Police** (1986) 2 CLR 21 και **Κωνσταντίνου v. Δημοκρατίας** (1989) 2 A.A.Δ. 224).

Προς όφελος του κατηγορουμένου λαμβάνουμε υπόψη όλα όσα τέθηκαν ενώπιον μας.

Κατ' αρχάς λαμβάνουμε υπόψη την άμεση παραδοχή του τόσο στην Αστυνομία, όσο και ενώπιον του Δικαστηρίου και την απολογία του, που εξέφρασε μέσω του συνηγόρου του. Έχουμε δε πάντα κατά νου την αρχή ότι η παραδοχή ενοχής πρέπει να ανταμείβεται με έκπτωση στην ποινή καθότι αποτελεί πορεία που προάγει τους σκοπούς της δικαιοσύνης και είναι από στοιχείο της ειλικρινούς μεταμέλειας του κατηγορούμενου. Περαιτέρω με αυτήν εξοικονομείται πολύτιμος δικαστικός χρόνος και έξοδα (βλ. **Χαρτούπαλλος v. Δημοκρατίας** (2002) 2 A.A.Δ. 28).

Δεν μας διαφεύγει όμως ότι σε υποθέσεις ναρκωτικών, ως έχει νομολογηθεί, η παραδοχή δεν πρέπει να υπερτιμάται εφόσον τέτοιας φύσεως παράνομη συμπεριφορά δεν βρίσκεται στο ίδιο επίπεδο με άλλες περιπτώσεις παραβατικής συμπεριφοράς. Στην παραδοχή του κατηγορουμένου δίδεται λοιπόν η δέουσα βαρύτητα αλλά όσον αφορά τις κατηγορίες κατοχής ναρκωτικών, ενόψει του ότι αυτός είτε κατελήφθη επ' αυτοφώρω να τα κατέχει είτε αυτά εντοπίστηκαν κατόπιν έρευνας της Αστυνομίας υπό συνθήκες που καταδεικνύουν άμεσα και αναμφίβολα την κατοχή τους από τον κατηγορούμενο, η παραδοχή είναι μειωμένης αξίας (βλ. **Κατσαπάου v. Δημοκρατία** (2012) 2 Α.Α.Δ. 318).

Λαμβάνουμε βέβαια υπόψη τη συνεργασία του κατηγορουμένου με την Αστυνομία, αφού όταν πληροφορήθηκε για την έρευνα στην οικία του και ότι εκεί εντοπίστηκαν οι ναρκωτικές ουσίες που αφορούν τις κατηγορίες 1, 5 και 6 και γνώριζε ότι εκκρεμούσε εναντίον του ένταλμα σύλληψης, παρουσιάστηκε και έθεσε τον εαυτό του στη διάθεση της Αστυνομίας.

Ένα άλλο στοιχείο το οποίο λαμβάνουμε δεόντως υπόψη είναι ότι ο κατηγορούμενος είναι λευκού ποινικού μητρώου, στοιχείο που του δίδει δικαίωμα να αιτείται την επιείκεια του Δικαστηρίου (βλ. **Ψωμά v. Αστυνομίας** (1992) 2 Α.Α.Δ. 40).

Λαμβάνουμε ακόμα υπόψη μας ότι ο κατηγορούμενος διέπραξε το αδίκημα της κατηγορίας 1, καθώς βρισκόταν κάτω από έντονη συναισθηματική φόρτιση, ως πιο πάνω αναφέρθηκε. Λειτουργήσε λοιπόν υπό συναισθηματική φόρτιση, η οποία είχε προφανώς ως αποτέλεσμα την αποδυνάμωση των μηχανισμών αυτοελέγχου του και γενικά ορθής στάθμισης των δεδομένων (βλ. **Γενικός Εισαγγελέας v. Ιωάννου** (1999) 2 Α.Α.Δ. 603, **Kyprianou v. The Republic** (1971) 2 C.L.R. 158, **Katsiaris v. Republic** (1975) 2 C.L.R. 17, **Σάββα v. Δημοκρατίας** (1992) 2 Α.Α.Δ. 231 και **Ιωάννου κ.ά. v. Δημοκρατίας** (1996) 2 Α.Α.Δ. 200). Θα πρέπει όμως ταυτόχρονα να επαναληφθεί ότι, η διάπραξη του αδικήματος της κατηγορίας 1, κάτω από οποιοδήποτε πρίσμα και αν ιδωθεί, ήταν συνειδητή και ηθελημένη, αφού ο κατηγορούμενος ουσιαστικά αποδέχθηκε να συνεχίσει να κατέχει, για απροσδιόριστο χρόνο, μια μεγάλη ποσότητα ναρκωτικών.

Επίσης λαμβάνεται υπόψη προς όφελος του κατηγορούμενου η απουσία οποιωνδήποτε παραγόντων που καθιστούν τα αδικήματα που διέπραξε ιδιαίτερα σοβαρά εν τη εννοία του άρθρου 30(4)(α) του Νόμου 29/77.

Περαιτέρω λαμβάνεται υπόψη ότι συντρέχουν παράγοντες, εν τη εννοία του άρθρου 30(4)(β)(iii)(iv)(v) του Νόμου 29/77 που καθιστούν τα αδικήματα που διέπραξε λιγότερο σοβαρά και ειδικότερα ότι δεν είχε οποιαδήποτε ανάμειξη σε εμπορία ή διακίνηση ναρκωτικών, ότι τα παραπτώματα του (με εξαίρεση το αδίκημα της κατηγορίας 1) σχετίζονται αποκλειστικά με χρήση ναρκωτικών, ο βαθμός της εξάρτησης του από ναρκωτικά και η αποδεδειγμένη μεταμέλεια του με την προθυμία του να υποβληθεί σε θεραπεία για απεξάρτηση.

Ως προς την αναφορά του κ. Πολυχρόνη στην αγόρευση του ότι ο κατηγορούμενος διέπραξε το αδίκημα της κατηγορίας 1, παρασυρόμενος από πρόσωπα δυνάμενα να ασκήσουν επιρροή σε αυτόν, δέον όπως λεχθεί ότι αυτή δεν μπορεί να γίνει δεκτή. Αυτό καθότι από τα γεγονότα που έχουν τεθεί ενώπιον μας δεν προκύπτει ότι αυτός έδρασε, όντας υπό την επιρροή άλλων προσώπων. Έχουμε ήδη αναφέρει υπό ποιες συνθήκες διέπραξε τα αδικήματα και ιδιαίτερα αυτό της κατηγορίας 1 και από αυτές δεν προκύπτει ότι ο κατηγορούμενος ήταν υπό την επιρροή του κουινιάδου του (άλλωστε ο τελευταίος τελούσε υπό κράτηση τότε) ή οποιουδήποτε άλλου προσώπου, όταν, αφού εντόπισε και έλαβε κατοχή των ναρκωτικών, επέλεξε να διατηρήσει την κατοχή τους.

Περαιτέρω λαμβάνουμε υπόψη τις προσπάθειες του κατηγορουμένου, έστω και σε αυτό το στάδιο της ζωής του και σε συνθήκες εγκλεισμού του στις Κεντρικές Φυλακές, όπως απεξαρτηθεί από τον βραχνά των ναρκωτικών με την ένταξη του σε πρόγραμμα απεξάρτησης (βλ. **Γιαννάκη ν. Αστυνομίας, Ποιν. Έφεση Αρ. 177/2015 ημερ. 21/4/2016**).

Επιπρόσθετα, λαμβάνουμε υπόψη όλες τις προσωπικές, οικογενειακές και λοιπές συνθήκες του κατηγορουμένου, ως αυτές αποτυπώνονται στην έκθεση του Γραφείου Ευημερίας και στα όσα ο κ. Πολυχρόνης παρέθεσε στην αγόρευση του και ιδιαίτερα ότι:

- Ο κατηγορούμενος είναι ηλικίας 33 ετών, νυμφευμένος και άτεκνος.
- Είναι χρήστης κοκαΐνης και κάνναβης από την ηλικία των 15 ετών.
- Αποφοίτησε ως σχεδιαστής/βοηθός αρχιτέκτονα από την Τεχνική Σχολή και ακολούθως κατατάγηκε ως εθνοφρουρός, όμως μετά από 18 μήνες υπηρεσίας απαλλάγηκε λόγω αππροσάρμοστης συμπεριφοράς. Στη συνέχεια φοίτησε σε σχολή κομμωτικής και εργάστηκε για ένα χρόνο στη Λεμεσό.
- Την περίοδο 2010 – 2011 μετέβηκε με τη σύζυγο του στην Αγγλία και φοίτησε εκεί σε σχολή κομμωτικής ενώ για 5 χρόνια εργαζόταν ως ταμίας σε καζίνο, μέχρι που δημιούργησε το δικό του κομμωτήριο, μαζί με τη σύζυγο του.
- Το 2021 τερμάτισαν τη λειτουργία της επιχείρησής τους και επέστρεψαν στη Κύπρο, ως η επιθυμία της συζύγου του για να παντρευτούν και να δημιουργήσουν οικογένεια και ο κατηγορούμενος εργάστηκε ως κομμωτής.
- Τον τελευταίο χρόνο ο κατηγορούμενος βρίσκεται εκτός εργασίας, ενώ βοηθούσε τη σύζυγο του στη δημιουργία της νέας της επιχείρησης. Λόγω του ότι ο κατηγορούμενος τελεί τώρα υπό κράτηση, στο μαγαζί αναγκάζεται να βοηθά η μητέρα της συζύγου του, η οποία πάσχει από προβλήματα ψυχικής υγείας.
- Η σύζυγος του κατηγορούμενου πάσχει από πρόβλημα με τον θυροειδή της και λαμβάνει φαρμακευτική αγωγή.
- Ο κατηγορούμενος βίωσε έντονα τις στιγμές που η σύζυγος του – πρώην κατηγορούμενη 3 - τέθηκε υπό κράτηση στα πλαίσια της παρούσας υπόθεσης και υπήρξε τεράστια ψυχολογική φόρτιση στον ίδιο αφού ένεκα των δικών του σφαλμάτων μπλέχτηκε η σύζυγός του. Οι σχέσεις τους αποκαταστάθηκαν δε κατά τον χρόνο που η Κατηγορούσα Αρχή ανέστειλε τις κατηγορίες εναντίον της.
- Ο κατηγορούμενος είναι φιλόζωος και συμμετέχει σε εκδηλώσεις για αδέσποτα ζώα.
- Ο πατέρας του κατηγορούμενου είναι ηλικίας 63 ετών και πάσχει από σοβαρά προβλήματα υγείας με την καρδιά του.

Στο σημείο αυτό θα πρέπει βέβαια να υπομνήσουμε, ότι σύμφωνα με τη νομολογία μας, οι προσωπικές και οικογενειακές συνθήκες του παραβάτη, περιλαμβανομένων των όποιων προβλημάτων υγείας αντιμετωπίζει αλλά και των συνεπειών που έχει η κράτηση και η επιβολή ποινής φυλάκισης στην οικογένεια του, λαμβάνονται βέβαια σε κάποιο βαθμό υπόψη και η εξατομίκευση έχει τη θέση της. Αυτό

χωρίς φυσικά να μας διαφεύγει ο βαθμός της σοβαρότητας των αδικημάτων που διέπραξε ο κατηγορούμενος, ως την έχουμε περιγράψει ανωτέρω.

Τέλος ένας άλλος παράγοντας που λαμβάνεται υπόψη προς όφελος του κατηγορούμενου είναι και ο χρόνος. Έχει νομολογηθεί ότι η καθυστέρηση στην εκδίκαση μιας υπόθεσης αποτελεί ελαφρυντικό παράγοντα εφόσον η πάροδος μακρού χρόνου μειώνει ουσιαστικά την αποτρεπτικότητα της ποινής και δεν ασκεί αναμορφωτικό ρόλο για τον κατηγορούμενο (βλ. **Γενικός Εισαγγελέας ν. Αβρααμίδη** (1993) 2 Α.Α.Δ. 355, **Γενικός Εισαγγελέας ν. Νεοφύτου** (1991) 2 Α.Α.Δ. 5, **Γενικός Εισαγγελέας ν. Τέλλα** (1991) 2 Α.Α.Δ. 71). Στα πλαίσια αυτά εξετάζονται και λαμβάνονται υπόψη, μεταξύ άλλων, οι λόγοι της καθυστέρησης, περιλαμβανομένης της όποιας ευθύνης φέρει για αυτήν ο κατηγορούμενος (βλ. **Γενικός Εισαγγελέας ν. Πεγειώτη κ.ά.** (2001) 2 Α.Α.Δ. 617). Ανεξαρτήτως όμως του ποιος φέρει ευθύνη για την καθυστέρηση, το γεγονός της παρόδου μεγάλου χρόνου από τη διάπραξη του αδικήματος μέχρι την τιμωρία τείνει ασφαλώς προς μετριασμό της ποινής (βλ. **Γενικός Εισαγγελέας ν. Αρέστη** (1996) 2 Α.Α.Δ. 267).

Αυτός ο παράγοντας εξετάζεται στα πλαίσια της παρούσας υπόθεσης, ως προς τα αδικήματα που διέπραξε ο κατηγορούμενος το 2010. Σε σχέση με αυτά, από τα όσα έχουν τεθεί ενώπιον μας, διαφάνηκε ότι η Αστυνομία, καταχώρησε εναντίον του κατηγορούμενου τρεις υποθέσεις στο Επαρχιακό Δικαστήριο Λεμεσού, οι οποίες όμως αποσύρθηκαν λόγω αδυναμίας εντοπισμού του. Δεν τέθηκαν όμως ενώπιον μας λεπτομέρειες ως προς τις ημερομηνίες καταχώρησης και απόσυρσης των εν λόγω υποθέσεων και ως προς τις ενέργειες που έγιναν στη συνέχεια για να εντοπιστεί ο κατηγορούμενος. Δεν μας διαφεύγει φυσικά ότι ο κατηγορούμενος το 2010 μετέβηκε για μόνιμη εγκατάσταση στην Αγγλία όπου και έζησε με τη σύζυγο του μέχρι το 2021. Ο κ. Πολυχρόνης ανέφερε όμως και δεν αμφισβητήθηκε, ότι ο κατηγορούμενος σε όλο αυτό το διάστημα ερχόταν στην Κύπρο και ότι η Αστυνομία θα μπορούσε να λάβει μέτρα για τη δίωξη του.

Πέραν δε του ότι η Κατηγορούσα Αρχή δεν έδωσε οποιαδήποτε εξήγηση για τη μη επανακαταχώρηση των εν λόγω υποθέσεων μέχρι το 2021, εξήγηση δεν έδωσε ούτε και ως προς το γιατί από το 2021 που επανήλθε ο κατηγορούμενος στην Κύπρο και

πριν την καταχώρηση της παρούσας υπόθεσης, δεν έπραξε οτιδήποτε σχετικά. Δεν έχει λοιπόν καταδειχθεί ότι για την καθυστέρηση στην καταχώρηση υπόθεσης για τις εν λόγω κατηγορίες, την ευθύνη δεν φέρει κατά κύριο λόγο η Κατηγορούσα Αρχή.

Σε κάθε περίπτωση όμως παραμένει ως αντικειμενικό γεγονός η πάροδος 12 και πλέον χρόνων από τη διάπραξη των αδικημάτων που έλαβαν χώρα το 2010, κάτι που αναπόφευκτα προσμετρά προς όφελος του κατηγορουμένου.

Αφού εξετάσαμε και λάβαμε λοιπόν υπόψην όλα όσα τέθηκαν ενώπιον μας, περιλαμβανομένων των μετριαστικών παραγόντων που εκθέσαμε ανωτέρω αλλά και της ανάγκης για αποτροπή, που επιβάλλουν η φύση και η σοβαρότητα των επίδικων αδικημάτων και κατόπιν συνυπολογισμού αυτών και στάθμισης όλων των σχετικών παραγόντων, κρίνουμε ότι οι μόνες αρμόζουσες ποινές στην παρούσα είναι αναπόφευκτα οι ποινές φυλάκισης.

Όσον δε αφορά τα αδικήματα των κατηγοριών 16, 17, 19, 21 και 23, δέον όπως αναφερθεί ότι, από τα όσα τέθηκαν ενώπιον μας προκύπτει ότι, αυτά διαπράχθηκαν σε διαφορετικό χρόνο από τα αδικήματα των λοιπών κατηγοριών και δεν σχετίζονται με αυτά, ώστε να μπορούν να αντιμετωπιστούν ως μέρος μιας ενιαίας ενέργειας.

Παρά ταύτα, κρίνουμε ότι θα ήταν άδικο για τον κατηγορούμενο να εκτίσει για τα αδικήματα αυτά διαδοχικές ποινές με τα αδικήματα των λοιπών κατηγοριών, ενόψει του μεγάλου χρονικού διαστήματος που παρήλθε από τη διάπραξη των πρώτων, καθυστέρηση για την οποία, ως έχει προαναφερθεί, δεν έχει καταδειχθεί ότι την ευθύνη δεν φέρει κατά κύριο λόγο η Κατηγορούσα Αρχή.

Συνεπώς, κρίνουμε, ότι η ορθή και δίκαια υπό τις περιστάσεις διαταγή είναι όπως, όλες οι ποινές που θα επιβληθούν στον κατηγορούμενο, συντρέχουν.

Ως εκ των άνω επιβάλλονται στον κατηγορούμενο 2 οι ακόλουθες ποινές:

Στην κατηγορία 1: ποινή φυλάκισης 2 ½ ετών.

Στην κατηγορία 5: ποινή φυλάκισης 2 μηνών.

Στην κατηγορία 6: ποινή φυλάκισης 7 μηνών.

Στην κατηγορία 9: ποινή φυλάκισης 15 ημερών.

Στην κατηγορία 16: ποινή φυλάκισης 2 μηνών.

Στην κατηγορία 17: ποινή φυλάκισης 3 μηνών.

Στην κατηγορία 19: ποινή φυλάκισης 4 μηνών.

Στην κατηγορία 21: ποινή φυλάκισης 10 ημερών.

Στην κατηγορία 23: ποινή φυλάκισης 10 ημερών.

Οι ποινές φυλάκισης να συντρέχουν.

Η περίοδος έκτισης των ποινών φυλάκισης που επιβλήθηκαν στον κατηγορούμενο 2, μειώνονται κατά το χρονικό διάστημα, κατά το οποίο αυτός τελεί σε προφυλάκιση για την παρούσα δηλαδή από τις 30/8/2022.

(Υπ.) .....
Α. Κονής, Π.Ε.Δ.

(Υπ.) .....
Φ. Τιμοθέου, Α.Ε.Δ.

(Υπ.) .....
Α. Φυλακτού, Ε.Δ.

Πιστόν αντίγραφο

Πρωτοκολλητής

Subject: Criminal/Assize Court/Sentence

Αναφορά: Κακουργιοδικείο - Ποινή – Κατοχή και χρήση κάνναβης – Κατοχή κοκαΐνης